

PIŠE KATJA POPOVAC
SNIMCI PRIVATNI ALBUM

Selamat pagi. Nama sayo Vlado - šali se Vlado Franjević, hrvatski slikar koji već godinama živi i radi u Liechtensteinu, hvaleći se kako je za svoga nedavnog posjeta Indoneziji naučio i nekoliko stranih riječi. Ove riječi zapravo znače: "Dobar dan. Ja se zovem Vlado", a sam Franjević skrušeno priznaje kako je taj pozdrav otprilike sve što je zapamatio od indonezijskog rječnika.

Franjević je od 9. veljače do 11. ožujka s kolegama s lihtenštajnske likovne akademije boravio u Yogyakarta, gradu na egzotičnom indonezijskom otoku Javi, prenoseći u sklopu posebnog projekta svoje likovne ideje na tamošnje mlade umjetnike. U vrijeme njegova boravka u Indoneziji, Yogyakarta je posjetio i predsjednik Stipe Mesić, pa je Franjević bio drugi Hrvat koji je, samo nekoliko dana nakon predsjednikova posjeta sultanu i guverneru Yogyakarta Hamengkubuwono X, ušao u sultanovu palaču.

- Nismo vidjeli cijelu palaču jer sultan prima ugledne goste u posebnom dijelu predvorja. Tamo su nas njegovi sluge počastili čajem i kolačima. Razgovaralo se uglavnom o radu lihtenštajnskih umjetnika s indonezijskima. Kada sam se fotografirao sa sultanom, rekao sam mu kako sam građanin Liechtensteina, ali podrijetlom Hrvat. Sultan mi je spomenuo da ga je samo nekoliko dana prije posjetio predsjednik Mesić i dodao kako se nada da će i ova naša fotografija biti objavljena u nekim od hrvatskih novina kao i ona njegova s Mesićem - ispričao je Vlado Franjević te dodao da ga je nakon jedne večeri u likovnoj radionici kući vozio navodni dečko sultanove kćeri, koji mu je otkrio kako sultanova žena nije baš sretna zbog te ljubavi.

Prije puta u Indoneziju svaki je od šestoro umjetnika morao razraditi koncept svog rada sa studentima likovne akademije u Yogyakarta. Franjević se predstavio projektom "Plus-minus".

- Želio sam vidjeti kakve forme tako suprotni elementi poprimaju kod ljudi s posve drugačijim navikama. Za moj se projekt javilo petero studenata, svi sa zvučnim imenima - Eko, Joko, Deni, Sari i Theresia. Na-

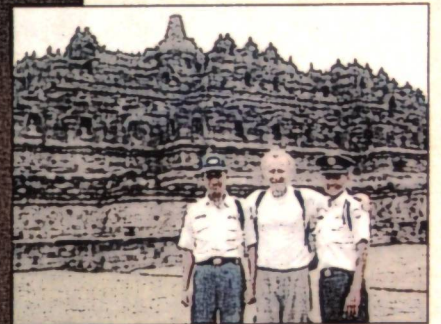
Samo nekoliko dana nakon hrvatskog predsjednika, sultana je u njegovoj palači posjetio i slikar Vlado Franjević, koji je u Yogyakarta na Javi radio sa studentima likovne akademije

Umjetnik Vlado Franjević u stvaralačkom zanosu

Svatko je imao svoj nacrt za projekt 'Plus-minus'

Vlado s mladim zaštitarima ispred budističkog hrama

Hrvat na čaju kod javanskog sultana

kon desetak dana rada atmosfera je bila gotovo obiteljska. Izgledalo je kao da sam im svima stariji brat. Najviše sam se družio s Jokom, koji je dobro znao engleski. Vozio me na svom motociklu, pratio u bolnicu kada sam se razbolio i vodio po dućanima. Možda je čak zapustio i svoje obveze na Akademiji, a kasnije sam saznao i da mu je majka teško bolesna. Jednom mi je rekao kako se ne sjeća svog oca, koji je umro dok je on još bio mali, ali da bi želio imati oca poput mene - priča Franjević dojmovo o Indoneziji.

U tih mjesec dana u Yogyakarta Vlado je živio s obitelji prijatelja kojeg je upoznao

prošle godine u Liechtensteinu. Suwarno stanuje u predgrađu Yogyakarta, u kući japanskog stila, ali je obitelj islamske vjere. Kako veli Franjević, kuća je sagrađena uz rižina polja, pa je uobičajeno da se u njoj naide na kojekakve kukce i guštere.

- U kući postoji posebna sobica za molitvu, a 11-godišnja

Quita često sjedi za kompjutorom. Nerijetko su me djeca iznenadila kada su išla u školu uzimajući svoju desnu ruku i polažući u nju svoju malu glavu. Objasnili su mi da je to običaj kojim mi pokazuju poštovanje. Imao sam osjećaj da mi se daje velik prostor u toj kući, a kao gost imao sam sve i osjećao sam

se članom obitelji. Tko će mi to u mom rodnom Martincu vjerovati?! - nasmijao se Franjević.

Pred sam kraj njegova posjeta Akademija je održala izložbu na kojoj su izlagali i Franjevićevi studenti vođeni idejom svog mentora, koji je zadovoljno promatrao njihovo djelo - likovnu instalaciju plusa i minusa, pa ih je odmah po završetku izložbe sve odveo na večeru.

Nažalost, kako Vlado kaže, bio je najbolesniji od cijele svoje ekipe u Indoneziji. Tri je dana odležao u bolnici u Yogyakarta zbog visoke temperature od ugriza nekog pauka, a tri dana prije povratka u Liechtenstein od novog ga je ugriza zaboljelo koljeno. Tada, veli, nije mogao da se ne sjeti riječi svoga pokojnog djeda Pavela: "Svuda je lijepo, al' doma je najljepše!"

Slikar sa svojim studentima nakon izložbe njihovih radova

Šukerova obožavateljica

Na večeri poslije izložbe dobio sam brdo darova. Sari mi je donijela tradicionalni ruksak ispleten od trave i kore drveta, a dobio sam i sarong, suknju koja se ovija oko bokova! Kada sam Sari rekao da potječem iz Hrvatske, odmah je uzviknula: "Davor Šuker!" Morao sam joj obećati kako ću zamoliti Šukera da joj pošalje majicu sa svojim potpisom. Još samo moram smisliti kako to izvesti - u nezgodi se našao Vlado Franjević.